

17 października. Wspomnienie św. Ignacego Antiocheńskiego. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(Rz 3, 21-30a) Bracia: Teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża niezależna od Prawa, poświadczana przez Prawo i Proroków. Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusie Chrystusie dla wszystkich, którzy wierzą. Bo nie ma tu różnicy: wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie, które jest w Chrystusie Jezusie. Jego to ustanowił Bóg narzędziem prześlania przez wiarę mocą Jego krwi. Chciał przez to okazać, że sprawiedliwość Jego względem grzechów popełnionych dawniej, za dni cierpliwości Bożej, wyrażała się w odpuszczaniu ich po to, by ujawnić w obecnym czasie Jego sprawiedliwość i aby pokazać, że On sam jest sprawiedliwy i usprawiedliwia każdego, który wierzy w Jezusa. Gdzież więc podstawa do chlubienia się? Została uchylona. Przez jakie prawo? Czy przez prawo uczynków? Nie, przez prawo wiary. Sądzymy bowiem, że człowiek osiąga usprawiedliwienie przez wiarę, niezależnie od pełnienia nakazów Prawa. Bo czyż Bóg jest Bogiem jedynie Żydów? Czy nie również i pogan? Zapewne również i pogan.

(Rz 3, 21-30a)

Bracia: Teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża niezależna od Prawa, poświadczana przez Prawo i Proroków. Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusie Chrystusie dla wszystkich, którzy wierzą. Bo nie ma tu różnicy: wszyscy bowiem zgrzeszyli i pozbawieni są chwały

Bożej, a dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski, przez odkupienie, które jest w Chrystusie Jezusie. Jego to ustanowił Bóg narzędziem prześlania przez wiarę mocą Jego krwi. Chciał przez to okazać, że sprawiedliwość Jego względem grzechów popełnionych dawniej, za dni cierpliwości Bożej, wyrażała się w odpuszczaniu ich po to, by ujawnić w obecnym czasie Jego sprawiedliwość i aby pokazać, że On sam jest sprawiedliwy i usprawiedliwia każdego, który wierzy w Jezusa. Gdzież więc podstawa do chlubienia się? Została uchylona. Przez jakie prawo? Czy przez prawo uczynków? Nie, przez prawo wiary. Sądźmy bowiem, że człowiek osiąga usprawiedliwienie przez wiarę, niezależnie od pełnienia nakazów Prawa. Bo czyż Bóg jest Bogiem jedynie Żydów? Czy nie również i pogan? Zapewne również i pogan.

(Ps 130 (129), 1-2. 3-4. 5-6)

REFREN: Bóg miłosierny daje odkupienie

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie,
Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl Twe ucho
na głos mojego błagania.

Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie,
Panie, któż się ostoi?
Ale Ty udzielasz przebaczenia,
aby ze czcią Ci służyono.

Pokładam nadzieję w Panu,
dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie.
Dusza moja oczekuje Pana
bardziej niż strażnicy poranka.

(J 14, 6)

Ja jestem drogą, prawdą i życiem, nikt nie przychodzi do Ojca inaczej,
jak tylko przeze Mnie.

(Łk 11, 47-54)

Jezus powiedział do faryzeuszów i do uczonych w Prawie: „Biada wam, ponieważ budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali. A tak jesteście świadkami i przytakujecie uczynom waszych ojców; gdyż oni ich pomordowali, a wy im wznosicie grobowce. Dlatego też powiedziała Mądrość Boża: Poślę do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych zabiją i prześladować będą. Tak na tym plemieniu będzie pomszczona krew wszystkich proroków, która została przelana od stworzenia świata, od krwi Abła aż do krwi Zachariasza, który zginął między ołtarzem a przybytkiem. Tak, mówię wam, na tym plemieniu będzie pomszczona. Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli”. Gdy wyszedł stamtąd, uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli gwałtownie nastawać na Niego i wypytywać Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, żeby Go podchwycić na jakimś słowie.

Komentarz:

Dobrze jest, kiedy ludzie czczą męczenników słusznej sprawy, bo manifestują w ten sposób, że klęski dobra są pozorne, że ostatecznie dobro zawsze zwycięża. Niekiedy jednak — mówi nam dzisiaj Pan Jezus — budowanie pomników męczennikom i zamordowanym prorokom jest zwyczajną bezczelnością.

Spróbuję to pokazać na przykładzie czci dla naszych męczenników narodowych. Nasza zbiorowa pamięć ogarnia wdzięcznością Romualda Traugutta, generała Grota—Roweckiego czy ks. Jerzego Popiełuskę, bo oddali oni życie w służbie swojemu narodowi. Ale zastanówmy się: przecież jest obrazą pamięci tych męczenników narodowych, gdybym ja albo ty wychwalał ich, a jednocześnie swoją prywatę stawiał ponad dobro społeczne, a ojczyznę bym kochał tylko w swoich deklamacjach.

Biada wam, którzy budujecie pomniki prorokom, a sami jesteście podobni do tych, którzy ich zamordowali. Odnieśmy te słowa do Męczennika w najwyższym tego słowa znaczeniu, do Syna Bożego Jezusa Chrystusa. Wystawiamy krzyże wdzięczni za dzieło odkupienia, znak krzyża umieszczamy w naszych mieszkaniach i na naszych ciałach. Ale obrażam ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa, jeśli przyznaję się do Jego krzyża, a jednocześnie żyję niezgodnie z duchem Jego krzyża. Jeśli chcę naprawdę czcić Chrystusa ukrzyżowanego, to powinienem kształtować w sobie postawę wierności dobru zawsze — zarówno wtedy, kiedy to łatwe, jak wtedy, kiedy to trudne, także wówczas, kiedy przyjdzie mi za wierność dobru płacić jakąś wysoką cenę. Dopiero wtedy moja cześć dla ukrzyżowanego Chrystusa jest prawdziwa i rzetelna.

Spójrzmy jeszcze na jedno zdanie z dzisiejszej Ewangelii: „Biada wam, uczonym, bo wzięliście klucze poznania — sami nie wchodzicie i przeszkadzacie tym, którzy chcą wejść”. Chodzi tu o tych wszystkich, którzy kształtują w inny sposób patrzenia na świat. Ale chodzi tu nie tylko o tych wielkich filozofów, pisarzy, uczonych, o arystokrację dziennikarską czy nauczycielską, która wywiera wielki wpływ na światopogląd może nawet całych pokoleń. Te słowa Chrystusa Pana dotyczą także nas, zwyczajnych ludzi, rodziców, księży, nauczycieli. Biada nam, jeżeli kształtujemy w innych ludziach — może nawet w rodzonych dzieciach — jakieś postawy niezgodne z prawem Bożym, z zasadami miłości Boga i bliźniego.